

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 5.3.2007
COM(2007) 81 végleges

**A BIZOTTSÁG MÁSODIK JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS
AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK**

**a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos
kibocsátásáról szóló 2001/18/EK irányelv alapján forgalomba hozott GMO-kkal
kapcsolatos tagállami tapasztalatokról**

(SEC(2007) 274)

TARTALOMJEGYZÉK

1.	Háttér és hatály.....	3
2.	A termékeként vagy termékekben megjelenő GMO-k forgalomba hozatala (az irányelv C része)	4
3.	Kutatás és fejlesztés, valamint a termékeként vagy termékekben megjelenő GMO-k forgalomba hozatalától eltérő célok (az irányelv B része).....	8
4.	Következtetések	10

1. HÁTTÉR ÉS HATÁLY

A géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 2002. október 17-én teljes körűen alkalmazandóvá vált.

Az irányelv 31. cikkének (6) bekezdése értelmében „a Bizottság 2003-ban és azt követően háromévenként jelentést küld az Európai Parlament és a Tanács részére a tagállamoknak az ezen irányelv hatálya alatt forgalomba hozott GMO-kkal kapcsolatos tapasztalatairól”.

A Bizottság 2004. augusztus 31-én fogadta el az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló első jelentést². Ezt követően – a 2001/18/EK irányelv 31. cikkének (4) bekezdésével összhangban – minden tagállamnak be kellett nyújtania egy hároméves jelentést a Bizottsághoz a 2002. október 17 – 2005. október 17. közötti időszak vonatkozásában az irányelv rendelkezéseinek végrehajtására hozott intézkedésekről, beleértve az irányelv értelmében termékeként vagy termékekben megjelenő GMO-kkal kapcsolatban szerzett tapasztalatok rövid, tényszerű összefoglalását. Portugália kivételével minden tagállam benyújtotta hároméves jelentését a Bizottsághoz, melyek összefoglalója megtalálható az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló második jelentés I. mellékletében.

Annak érdekében, hogy átfogó és kiegyensúlyozott jelentést terjeszthessen az Európai Parlament és a Tanács elé, a Bizottság célszerűnek tartja, hogy a jelentés:

- ne csupán a termékeként vagy termékekben megjelenő GMO-k forgalomba hozatalával (az irányelv C része) kapcsolatos tapasztalatokat foglalja magában, hanem a forgalomba hozataltól eltérő célokra – azaz a kutatásra és fejlesztésre (az irányelv B része) – szolgáló GMO-kkal kapcsolatos tapasztalatokat is, valamint
- az érdekelt felektől – az ipari/kereskedelmi szervezetektől, gazdálkodók társulásaitól és környezetvédelmi nem kormányzati szervezetektől – származó információkat is tartalmazzon. A közreműködő érdekelt felek jegyzéke a 2. mellékletben található.

Így az Európai Parlament és a Tanács elé beterjesztendő második jelentés alapját a tagállamok hároméves jelentései, valamint a többi érdekelt által szolgáltatott információk képezik.

¹ HL L 106., 2001.4.17., 1–39. o.

² Elérhető a http://ec.europa.eu/environment/biotechnology/index_en.htm címen.

2. A TERMÉKEKKÉNT VAGY TERMÉKEKBEN MEGJELENŐ GMO-K FORGALOMBA HOZATALA (AZ IRÁNYELV C RÉSZÉ)

Az engedélykérelmek és engedélyek száma

Az irányelv alapján nyolc tagállamban (BE, DE, DK, ES, FR, NL, SE, UK) összesen 26, a C résznek megfelelő, géntechnológiával módosított növényekre vonatkozó értesítést nyújtottak be 2002. október 17. és 2005. október 17. között. Azonban a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló 1829/2003/EK rendelet³ 2004. április 18-tól teljes egészében alkalmazandóvá vált. A rendelet 46. cikkének (3) bekezdésében meghatározott átmeneti szabályok szerint a 2001/18/EK irányelv szerint benyújtott, a termékek takarmányként történő felhasználását magukban foglaló értesítéseket az e rendelet szerinti kérelmekké kell átalakítani, ha az értékelési jelentést még nem továbbították a Bizottságnak. E gyakorlatnak, valamint további három értesítés kérelmező általi visszavonásának az eredményeként 13, az irányelv hatálya alá tartozó kérelem maradt meg.

E 13 kérelemből a következő 5 terméket engedélyezték az irányelv alapján:

- a Monsanto Europe S.A **NK603** kukoricája⁴,
- a Monsanto Europe S.A **MON863** kukoricája⁵,
- a Monsanto Europe S.A **GT73** olajrepcéje⁶,
- a Pioneer Hi-Bred International INC és a Mycogen Seeds **1507 kukoricája**⁷, valamint
- a Monsanto Europe S.A **MON863 X MON810 kukoricája**⁸.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK rendelete a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról, HL L 268., 2003.10.18., 1–23. o.

⁴ A Bizottság 2004. július 19-i 2004/643/EK határozata a glifozáttal szembeni ellenálló képesség érdekében géntechnológiával módosított kukoricakészítménynek (Zea mays L., NK603 vonal) a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban történő forgalomba hozataláról, HL L 295., 2004.9.18., 35–37. o. Spanyolország a végleges hozzájárulást 2004.10.18-án adta ki.

⁵ A Bizottság 2005. augusztus 8-i 2005/608/EK határozata az amerikai kukoricabogárral szembeni ellenállóképesség érdekében géntechnológiával módosított kukoricakészítményeknek (Zea mays L., MON 863 vonal) a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal összhangban történő forgalomba hozataláról, HL L 207., 2005.8.10., 17–19. o. Németország a végleges hozzájárulást 2005.2.9-én adta ki.

⁶ A Bizottság 2005. augusztus 31-i 2005/635/EK határozata a glifozát gyomirtó szerrel szembeni tűrőképességre géntechnológiával módosított olajrepceterméknek (Brassica napus L., GT73 vonal) a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban történő forgalomba hozataláról, HL L 228., 2005.9.3., 11–13. o. E határozatot kísérte a Bizottság 2005. augusztus 16-i 2005/637/EK ajánlása a glifozát gyomirtó szerrel szembeni ellenállás javítása érdekében géntechnológiával módosított káposztarepce (Brassica napus L., GT73 – MON-00073-7 vonal) véletlen kibocsátása esetén esetlegesen bekövetkező egészségi és a környezeti károsodás megelőzése érdekében az engedélyezés jogosultja részéről meghozandó intézkedéseiről, HL L 228., 2005.9.3., 19–20. o.

⁷ A Bizottság 2005. november 3-i 2005/772/EK határozata a Lepidoptera rendbe tartozó egyes kártevőkkel és a glufozinát-ammónium gyomirtó szerrel szembeni ellenálló képességre géntechnológiával módosított kukorica terméknek (Zea mays L., 1507 vonal) a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban történő forgalomba hozataláról, HL L 291., 2005.11.5., 42–44. o. Hollandia a végleges hozzájárulást 2006.3.16-án adta ki.

A hároméves jelentés alapján a tagállamok többsége egyetért azzal, hogy az irányelv végrehajtása segített a géntechnológiával módosított termékek forgalomba hozatalának engedélyezésébe vetett bizalom helyreállításában. Néhány tagállam hivatkozott a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló 1829/2003/EK rendelet⁹ értelmében történő engedélyezési folyamatra, és érdeklődött ezzel összefüggésben az illetékes hatóságoknak a 2001/18/EK irányelv értelmében betöltött sajátos szerepéről. Számos tagállam észrevételt tett a nem ipari érdekeltek részéről az új engedélyezés vonatkozásában tanúsított, jórészt negatív felfogással kapcsolatban.

Az ipar képviselői beszámoltak arról, hogy tapasztalataik szerint a 2001/18/EK irányelv végrehajtása nem segített a C rész alapján beterjesztett kérelmekre vonatkozó EU-s döntéshozatali folyamatba vetett bizalom helyreállításában, és rámutattak különösen arra a tényre, hogy termelési hozzájárulást 1998 óta nem adtak ki. A forgalomba hozatali értesítés díja tagállamonként eltérő, kérelmenként a 0–50 000 EUR közötti tartományban mozog. Az ipar képviselői megjegyezték, hogy ez befolyásolhatja azon tagállam megválasztását, amelyben valamely társaság a kérelmet benyújtja, különösen kis- és középvállalkozások esetében. A gazdálkodói szervezetek a gazdálkodók azon joga mellett szálltak síkra, hogy módjukban álljon eldönteni, hogy kívánnak-e géntechnológiával módosított növényi kultúrákat termesztetni vagy sem.

A nem kormányzati szervezetek kiemelték az átláthatóság biztosításával, valamint az érdekelteknek az irányelv végrehajtásába történő bevonásával összefüggő aktuális kihívásokat.

A C rész alapján történő kibocsátások részletei a <http://gmoinfo.jrc.it> címen érhetők el.

Nyomon követhetőség, címkézés és küszöbértékek

A GMO-k (valamint a GMO-kból előállított élelmiszerek és takarmányok) címkézésére és nyomon követhetőségére a 2001/18/EK irányelv értelmében vonatkozó általános követelmények az 1830/2003/EK rendeletben kerültek kidolgozásra¹⁰. A Bizottság 2006 májusában terjesztette a Tanács és az Európai Parlament elé a rendelet végrehajtásáról szóló különjelentést¹¹.

A küszöbértékek vonatkozásában a tagállamok nehézségekről számoltak be azon hagyományos vetőmagkészletek kezelésével kapcsolatban, amelyekben véletlenszerűen jelen lehetnek engedélyezett GMO-k nyomai, mivel a véletlenszerű jelenlét tekintetében egyelőre nincsenek megállapított határértékek. Az ipar képviselői beszámoltak annak szükségességéről, hogy küszöbértékeket kell megállapítani az engedélyezett és az EU-ban még nem engedélyezett olyan GMO-k vonatkozásában, amelyeket harmadik országokban már jóváhagytak szándékos kibocsátásra. A nem kormányzati szervezetek és néhány tagállam azt követeli, hogy a küszöbértékeket azon a szinten határozzák meg, amelyen a géntechnológiával

⁸ A Bizottság 2006. január 16-i 2006/47/EK határozata az amerikai kukoricabogárral és egyes, a Lepidoptera rendbe tartozó kártevőkkel szembeni ellenálló képesség érdekében géntechnológiával módosított kukoricaterméknek (*Zea mays* L., MON 863 × MON 810 hibrid) a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban történő forgalomba hozataláról, HL L 26., 2006.1.31., 17–19. o.

⁹ v.ö. a rendelet 6. és 18. cikkével.

¹⁰ HL L 268., 2003.10.18., 24–28. o.

¹¹ COM(2006) 197 végleges, 2006.5.10.

módosított anyagok nyomai kimutathatóak. Egy tagállam rámutatott az irányelv B része alapján engedélyezett GMO-k tekintetében a küszöbértékek megállapításának szükségességére.

Az ipar képviselői észrevételezték, hogy az EU-ban sok gazdálkodó vonakodik géntechnológiával módosított változatokat termelni több olyan tagállamban, amelyekben a nagy élelmiszer-feldolgozók, kereskedők és kiskereskedők – az egyre ellenségesebb közvélemény és a nyomon követéshez kapcsolódó költségek miatt – még mindig óvatosak a géntechnológiával módosított anyagok használata terén. Emellett – mivel az első generációs GMO termékek elavulttá váltak és már nincsenek kereskedelmi forgalomban – az ipar képviselői megfelelő és arányos megújítási eljárásokat igényelnek e GMO-k megmaradt, véletlenül jelenlévő nyomainak kezelése vonatkozásában, a jogbiztonságnak a hozzájárulások lejárata után történő biztosítására.

Forgalmazás utáni nyomon követés

A tagállamok többsége arról számolt be, hogy egységesebb megközelítésre van szükség a forgalmazás utáni nyomon követés tekintetében, a tagállam sajátos éghajlatától és természeti környezetétől függően a külön nyomon követés lehetőségének egyidejű fenntartása mellett. Több tagállam úgy ítélte meg, hogy az eddig benyújtott vizsgálati tervek nem kellően részletesek, és hiányzik belőlük a felelősségi körök egyértelmű elhatárolása. A legtöbb tagállam támogatta az illetékes hatóságok által létrehozott, e kérdések kezelésének megfelelő fórumául szolgáló monitoring munkacsoportot.

A nem kormányzati szervezetek képviselői beszámoltak arról, hogy a forgalomba hozott GMO-k számának növekedésével szükség lenne egy összehangoltabb megközelítésre, valamint arra, hogy a szándékos kibocsátáshoz kapcsolódó adatokra vonatkozó nyomon követési és felügyeleti tevékenységek értékelésének elvégzéséért ne kizárólag a hozzájárulás jogosultja legyen felelős, hanem egy független testület is.

Mintavétel és kimutatás

A géntechnológiával módosított szervezetekből történő mintavételre és ezen szervezetek kimutatására vonatkozó technikai iránymutatásról szóló 2004/787/EK bizottsági ajánlást¹² a géntechnológiával módosított szervezetek nyomon követhetőségéről és címkézéséről szóló 1830/2003/EK rendelet végrehajtásának elősegítésére dolgozták ki. Sok tagállam azonban arról számolt be, hogy az iránymutatás protokolljai összetettek, időigényesek és költségesek, és az eredmények nem állnak arányban a ráfordított idővel és kiadással.

A tagállamok általánosságban hangot adtak az olyan protokollok iránti egyértelmű igénynek, amelyek összhangba hoznák a megfelelő mintavétel és kimutatás igényét az ésszerű költségekkel.

Az ipar képviselőinek beszámolója szerint e kifejlesztendő szabványos protokollokat össze kell hangolni a nemzetközi vizsgálati módszerekkel ahhoz, hogy azok rugalmasak és a vetőmag-, élelmiszer- és takarmányipar által jelenleg rutinszerűen használt gyakorlatokkal összeegyeztethetőek legyenek.

¹² HL L 348., 2004.11.24., 18–26. o.

A gazdálkodói szervezetek támogatták a géntechnológiával módosított DNS-nek a véletlen jelenlét mértékegységeként történő használatát a vetőmagtól egészen az élelmiszerig vagy takarmányig tartó mezőgazdasági láncban, a következetesség biztosítása és az érdekelttek közötti pereskedés elkerülése céljából.

Antibiotikumokkal szemben rezisztens markergének

Az antibiotikumokkal szemben rezisztens markergének jelenléte tekintetében a tagállamok többsége arról számolt be, hogy az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) GMO-kkal foglalkozó munkaközösségének 2004. április 2-i véleménye hasznosnak bizonyult az ilyen gének kizárásában. A nem kormányzati szervezetek mindazonáltal szorgalmazták az antibiotikumokkal szemben rezisztens gének újbóli értékelését az emberi egészségre és a környezetre esetlegesen gyakorolt kedvezőtlen hatások vizsgálata céljából, figyelmen kívül hagyva az ilyen géneknek az iparban, a növényekben lévő transzgénikus események hatékony kiválasztását biztosító eszközként történő felhasználását.

A tagállamok hároméves jelentéseinek további részletei a jelentés 1. mellékletében érhetők el.

Nemzeti védintézkedések

Bár a tagállamok hároméves jelentései ezzel kifejezetten nem foglalkoztak, megjegyzésre érdemes, hogy az irányelv hatálybalépése óta hat tagállam (AT, DE, EL, FR, HU, LU) tart fenn átmeneti tilalmat 5 engedélyezett GMO vonatkozásában, az irányelv 23. cikke rendelkezései alapján. Az EFSA egyik esetben sem talált indokot annak feltételezésére, hogy a szóban forgó GMO-knak a hozzájárulásokban meghatározott feltételek mellett történő további forgalmazása káros hatásokat eredményezhetne az emberi és állati egészségre vagy a környezetre. E GMO-k közül hármat már nem forgalmaznak az érintett társaságok.

Mivel nincsenek olyan tudományos érvek, amelyek indokolhatnák e termékek bármelyike tekintetében a nemzeti védintézkedéseket, a Bizottság – az EK-Szerződés alapján fennálló kötelezettségeinek megfelelően – megkezdte az érintett tagállamok felkérését arra, hogy vonják vissza az e termékek eladását tiltó nemzeti rendelkezéseiket. A Bizottságnak emellett szándékában áll megtenni a szükséges intézkedéseket a már nem forgalmazott három GMO piacról való kivonásának hivatalossá tételére.

Az engedélyező határozatok tudományos következetessége és átláthatósága

A tagállamok 2006. június 26-án a Környezetvédelmi Tanácsban üdvözölték a Bizottság által annak érdekében javasolt intézkedések sorát, hogy gyakorlati javításokat vigyen véghez abból a célból, hogy biztosítsa a tagállamokat, az érdekeltet és a közvéleményt arról, hogy a Közösség határozatai olyan magas szintű tudományos értékelésen alapulnak, amely az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét biztosítja. A jelentés 3. mellékletében vázolt intézkedések célja a jelenlegi jogszabályi keret értelmében a kockázatértékelés és a döntéshozatali folyamatok tudományos következetességének és átláthatóságának a javítása.

3. KUTATÁS-FEJLESZTÉS ÉS A TERMÉKEKKÉNT VAGY TERMÉKEKBEN MEGJELENŐ GMO-K FORGALOMBA HOZATALÁTÓL ELTÉRŐ CÉLOK (AZ IRÁNYELV B RÉSZÉ)

A kérelmek számáról

A 2002. október 17 – 2005. október 17. közötti beszámolási időszakban 13 tagállamban 245 kérelmet nyújtottak be a GMO-k forgalomba hozatalától eltérő célból történő kibocsátására. A legnagyobb számú kérelmet Spanyolországban (89), Franciaországban (54), Németországban (25), Magyarországon (21), Svédországban (18) és Hollandiában (13) nyújtották be. Tizenkét tagállam egyáltalán nem kapott ilyen kérelmet.

Az összesen 245 kérelemből négyet visszavontak, 23 kérelem 2005 októberében¹³ még mindig folyamatban volt, 191 hozzájárulást kiadtak, 27 kérelmet pedig elutasítottak. A visszautasítás aránya Magyarországon volt a legnagyobb, ahol a 21 kérelemből 14-et elutasítottak.

A B rész alapján történő kibocsátások részletei a <http://gmoinfo.jrc.it> címen érhetők el.

Németország, Franciaország és Hollandia számolt be a szántóföldi fajtavizsgálatok felszámolásáról – Hollandiában 2 vizsgálatot részlegesen megszüntettek, Franciaországban az 56 vizsgálati ültetvényből 19-et felszámoltak 2003-ban; és Németországban több felszámolást is jelentettek, de azóta sem ismert azok pontos száma, mivel a kérelmezőket jogszabály nem kötelezi a felszámolás bejelentésére, amennyiben az nem érinti az engedélyezési követelményeket.

A B rész alapján történő értesítés díja tagállamonként eltérő, kérelmenként a 0–17 000 EUR közötti tartományban mozog. Az ipar képviselői megjegyezték, hogy ez befolyásolhatja azon tagállam megválasztását, amelyben valamely társaság a kérelmet benyújtja, különösen kis- és középvállalkozások esetében.

A gazdálkodók szervezetei megemlítették, hogy a szántóföldi fajtavizsgálat egyike az európai kutatás és mezőgazdaság versenyképességének fenntartását biztosító eszközöknek.

Általános engedélyezési eljárás

A tagállamok többsége úgy véli, hogy az irányelv átláthatóbb és előreláthatóbb rendszert hozott létre az EU-n belül. Aggályoknak adtak azonban hangot a tagállamok közötti egységesség hiánya miatt – tekintve, hogy az engedélyezési eljárás jórészt nemzeti szinten zajlik –, illetve a szomszédos növényi kultúrákat érintő, a B rész szerinti fajtavizsgálatokból származó kontamináció lehetősége miatt. Számos tagállam hangsúlyozta a génterápiás klinikai vizsgálatok sajátos kérdését, mivel néhány tagállam jelenleg a zárt rendszerben történő felhasználásról szóló 90/219/EK irányelv¹⁴ rendelkezéseit alkalmazza, míg mások a környezetbe történő szándékos kibocsátásról szóló 2001/18/EK irányelvet. A Bizottság megbízásából készült közelmúltbeli tanulmány nyomán e kérdést 2007-ben megvitatják a két jogszabály alapján kijelölt illetékes hatóságokkal.

¹³ A tagállami hároméves beszámolási időszak (2002 október 17. – 2005. október 17.) vége

¹⁴ HL L 117., 1990.5.8., 1–6. o.

Annak ellenére, hogy lehetőség van a kérelmek benyújtást megelőző megvitatására, szinte minden illetékes hatóságnak további információkat kellett bekérnie a beterjesztést követően, különösen új kérelmek, vagy az előzőleg engedélyezettnél lényegesen kiterjedtebb szántóföldi fajtavizsgálatok iránti kérelmek esetében. Az eljárás elhúzódnának legjelentősebb okaként is ezt jelölték meg.

Az ipar képviselői szintén szorgalmazták a B rész szerinti kérelmek egész EU-ra kiterjedő, nagyobb mértékű harmonizációját, megemlítve a tagállamok közötti, az adatkövetelmények, a határidők és a nyilvánosság tájékoztatása terén mutatkozó eltéréseket, amelyek csökkentik a jelenlegi rendszer kiszámíthatóságát. Az ipar képviselői fokozott aggodalmuknak adtak hangot a hozzájárulások kibocsátásának időzítését illetően; ilyen kibocsátásra ugyanis esetenként csak az ültetési szezon után került sor.

Környezeti kockázatértékelés

A tagállamok többsége úgy vélte, hogy a Bizottság egyértelmű útmutatást adott arra vonatkozóan, hogy a környezeti kockázatértékelésnek mit kell tartalmaznia. Mindazonáltal számos tagállam méltányolná a további iránymutatást arra vonatkozóan, hogy mi minősül elfogadható és elfogadhatatlan kockázatnak, valamint a hosszú távú halmozott hatások tekintetében is. Az ipar képviselői igényelték a környezeti kockázatértékelés követelményeinek nagyobb mértékű harmonizációját is. A nem kormányzati szervezetek rámutattak az allergén hatások vizsgálatára vonatkozó határozottabb iránymutatások szükségességére.

Nyilvános konzultáció

A tagállamok többsége legkevesebb 30 napot biztosít a nyilvános észrevételek megtételére azáltal, hogy a közvéleménynek az országos és helyi lapok, levelezési listák, weboldalak, nyilvántartások és nyilvános meghallgatások útján biztosít hozzáférést a kérelmekhez. A legtöbb tagállam a szántóföldi fajtavizsgálatok helyszínéről a pontos helyszín megadása helyett csak az önkormányzat vagy település szintjén rendelkezik, hogy csökkentse a helyszínek tönkretételének lehetőségét.

A közvéleménytől érkező észrevételeket továbbítják a tagállamok többsége által létrehozott tudományos tanácsadó bizottságoknak. Az észrevételek szerepelnek a vonatkozó miniszternek továbbított döntéshozói dossziében is. Számos tagállam találta úgy, hogy a közvélemény észrevételei – ha ilyenek érkeznek – legtöbbször túl általánosak ahhoz, hogy az egyedi esetre alkalmazhatóak legyenek.

Az ipar képviselői aggodalmukat fejezték ki a szántóföldi fajtavizsgálatok pontos helyszínének kiadása miatt, ami gyakran eredményezte a gazdálkodók zaklatását és végül a fajtavizsgálatoknak a géntechnológiát ellenző aktivisták által történő tönkretételét. Ez egyértelműen káros hatással járt az EU biológiai biztonságról folyó kutatásaira és a biotechnológiai termékfejlesztésre. A nem kormányzati szervezetek azt igényelték, hogy a közérdekű információk könnyen és gyorsan elérhetőek legyenek.

A tagállamok hároméves jelentéseinek további részletei a jelentés 1. mellékletében érhetők el.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

Ez a jelentés a 2001/18/EK irányelvvel és a GMO-k környezetbe történő szándékos kibocsátásával foglalkozik. A 2002–2005 októbere közötti időszakban nyolc tagállam kapott kérelmeket GMO-k forgalomba hozatalára vonatkozóan, és tizenhárom tagállamhoz érkeztek kérelmek K+F célú szántóföldi fajtavizsgálatok lebonyolítására.

A kérelmekkel foglalkozó tagállamok általában kedvezően értékelik az irányelv végrehajtásával kapcsolatos tapasztalataikat, azon számos technikai kérdés ellenére, amelyek megfelelő kezelése még előttünk áll – ilyen technikai kérdés például a költséghatékony és praktikus mintavételi és kimutatási rendszer, a következetesebb és részletesebb szabályozás, valamint a forgalmazás utáni nyomon követés felelősségének megfelelőbb elosztása. Más érdekeltek kevésbé bizonyultak derűlátónak az irányelv értékelésekor.

Néhány tagállam több iránymutatást igényel a környezeti kockázatértékelés egyes sajátos vonatkozásait illetően. A Bizottság elkötelezett amellett, hogy az EFSA-val együttműködve tovább fejlessze az iránymutatásokat a kockázatértékelés általános keretszabályozásának részeként, az értékelési eljárás általános átláthatósága és az abba vetett bizalom fokozásának céljából.

A tagállamok többsége üdvözlőné a B rész alapján történő kibocsátások fokozottabb harmonizációját, beleértve a génterápiás kísérletekkel, a szántóföldi fajtavizsgálatok helyszínének meghatározásával, a környezeti kockázatértékelésre vonatkozó további iránymutatásokkal, valamint a szomszédos növényi kultúrák kontaminációjának megelőzésére szolgáló igazgatási intézkedésekkel kapcsolatos kérdéseket.

Végül a tagállamok többsége hangsúlyozta egy olyan jogi aktus szükségességét, amely megállapítja a vetőmagokra vonatkozó küszöbértékeket, azon nehézségekre alapozva, amelyeket a hagyományos vetőmagszállítmányok címkézésének és nyomon követésének a véletlen jelenlétre vonatkozó ilyen küszöbértékek hiányában történő kezelése során tapasztaltak. A Bizottság jelenleg vizsgálja a különböző lehetőségeket e kérdés tekintetében.